

I.:G.:M.:A.:A.:U.:
MASONERIA UNIVERSALA
FRANCMASONI DE RIT SCOTIAN ANTIC SI ACCEPTAT
Marea Loja de Studiu al
Artei Regale

Cuvântul Marelui Maestru – Inchiderea Anului Masonic 6019 A:~L:~

Soltitiul de Vara si Celebrarea a 12 ani de activitate masonica UMSOI-MLSAR

Va îmbrățișez pe toți cu drag,

Permiteți-mi sa citesc acest discurs deoarece sunt idei si dorinte, probabil si frustrari acumulate de ceva timp si nu as vrea sa imi scape ceva. Va multumesc pentru intelegere!

Astăzi a fost o zi plină de evenimente pentru Marea Loja de Studiu al Artei Regale, clipe pe care le-am trăit cu emoție și speranță. Astazi am primit noi Frați în familia noastră, am înscăunat Venerabili, am oferit patente și decrete. Aceste desfășurări de evenimente nu pot însemna decât PROGRES pentru Obedienta noastră, un lucru care mă bucură nespus. Am toată convingerea că împreună o să reușim să atingem cele mai înalte culmi! Este evident că toate aceste realizări s-au obținut cu eforturi, și eforturile nu au fost deloc mici. Dar vă întreb: care ar mai fi satisfacția dacă nu am munci pentru ele? Ca tot am adus în discuție MUNCA, aș vrea să extraprez puțin și să aduc în atenția voastră câteva aspecte de care ne lovim tot mai des, atât în societatea românească, dar și la nivel global, și anume: ignoranța, lipsa de reacție, lipsa de inițiative și inițiatori, lipsa entuziasmului, lipsa de iubire față de semenii noștri, intoleranța sau toleranța dusă la extrem. Oare conștientizăm aceste lucruri? Vă întreb pentru că am constatat că de cele mai multe ori așteptăm ca totul să se întâmple de la sine, avem impresia ca ni se cuvine totul, iar dacă cineva nu ne oferă ceva, nici noi nu oferim nimic. Nu mai există puterea exemplului, nu mai știm să iubim, să simțim, să dăruim, să investim...asta pentru că suntem mult prea ignoranți, pentru ca ne grăbim spre viitor fără să trăim prezentul sau chiar ramânem ancorați în trecut fără să reușim să îl depășim! Ei bine, noi ca masoni trebuie cu adevărat să șlefuiim această piatră brută pe care încă o mai regăsim în noi înșine. Nimeni nu ne oprește sa fim operativi acolo unde situația o impune! De fapt, se impune mai mult ca oricand să revenim la dragostea

dintâi, la învățătura pe care ne-au lasat-o moștenire inaintasii nostri si care ne-au povățuit pe primele trepte ale spiralei, primii pasi de ucenic. Poate ma veți acuza că mă voi repeta și voi spune că ne întâlnim în ținutele noastre, vorbim lucruri frumoase, dezbatem pilde, il invocăm pe MAAU, vorbim in numele Lui, ne îmbrățișam prin tripla acolada fraterna, DAR ma întreb, oare, toate astea sunt făcute cu sufletul, chiar simțim acea îmbrățișare, mai există emoție in gesturile noastre sau raman doar formalitati protocolare?

Nu as vrea sa raspund eu, nu sunt un judecător, ba mai mult, poate si eu sunt unul din cei care nu simte mereu cele mentionate mai sus....ei bine, aici trebuie sa căutăm soluții împreună, sa înțelegem ca jurămintele depuse au însemnătate, sa conștientizăm realitatea momentului defectuos atunci cand el exista. Poate aceste lucruri sunt doar in mintea mea, iar atunci acest subiect este închis. Dar daca este si in mintea voastră si observati ca sunt momente si perioade critice pentru masoni si masonerie in geneal, luați cu adevarat atitudine si haideți să facem ordine in Haos! Haideți să fim exemple pure atât pentru masoni, cat si pentru societate!

Discutiile in contradictoriu nu aduc nimic bun intre noi; orgoliile, vanitatile, trebuie lăsate in urma. Sunt lucruri mult mai importante pe care trebuie sa le tratam, cum ar fi: sanatatea si armonia in familie. Vedeți voi, fiecare din noi cand suntem bolnavi sau cand cineva apropiat noua este bolnav devenim altfel, ne intristam, ne sensibilizam, ne indreptam mintea si sufletul catre MAAU, devenim mai blanzi, mai umili, mai înțelegători, se aprinde scânteia iubirii...Oare nu putem sa fim tot timpul așa? Nu e mai bine sa domneasca in noi dragostea si unitatea? Oare nu trebuie sa coborâm în tenebre, sa scoatem tot ce e urât din noi sa aruncam afara si sa rămânem puri? Ei bine, dragilor, si eu lucrez la asta si sper sa reusesc impreuna cu voi!

Acum, încercând să restrâng cercul, o sa ma adresez acelor care sunteți membri MLSAR si care nu va aduceți contribuția indeajuns (si cand ma refer la contribuție, nu ma refer la metale, ma refer la IMPLICARE, la acel plus valoare pe care vi l-ați asumat sa-l aduceți fiecare, ma refer la a pune cărămizile pt a crea templul umanității).

Dragii mei, poate nu ar trebui ca intr-o zi atat de minunata sa deschid acest subiect, însă vreau sa trag un semnal de alarmă! Cei care nu se încadrează în REGULI si nu sunt de buna credință, care au alte interese sau le este mai simplu sa critice decât sa se implice, cei care nu sunt vii si activi ii rog sa mediteze profund ori sa ne părăsească, deoarece verigile slabe nu isi au locul in lanțul nostru! Aici as vrea sa amintesc un simbol din lumea animala, care masonilor li se potriveste ca o manusa: stupul de albine. Intr-un stup fiecare individ isi gaseste rolul: de la ragina, albine lucratoare, santinele, trantori ... totul este bine organizat, si functioneaza doar ca un intreg, niciodata altfel. Ba mai mult, albinele ratacitoare - pierdute - daca vreti - sunt primite intr-un stup si raman membri definitivi ai lui, in momentul in care, in urma inspectiei se incadreaza in standardele colectivului. Ele apoi se integreaza si contribuie la dezvoltarea stupului. Albinele care nu isi indeplinesc

sarcinile, care nu isi gasesc rolul, si care nu lucreaza pentru binele colectiv, de cele mai multe ori sunt alungate sau omorate. Ce rol indepliniti ca albina a stupului Marii Loji de Studiu al Artei Regale? De mentionat ca rolul de apicultor ii revine Marelui Arhitect.

Am discutat indeajuns despre aceste aspecte apasatoare ale societatii, ale masoneriei pe care o practicam, ale constiintei individuale pe care o construim. Cam atat cu mustrarea! Acum as dori sa fac o paranteza: este scris in Cartea Legii Sacre urmatoarea afirmatie "Cine nu primeste mustrarea, NU e din Dumnezeu, adica nu este parte din Marele Arhitect, din Divinitate. Asa ca primiti mustrarea pentru ca va intelepteste. Sa revenim acum, la atmosfera de celebrare a solstitiului de vara, o sarbatoare a luminii, in toata splendoarea ei. Fie ca ii conferim o interpretare materialista sau spirituala, fie ca asociem lumina cu viata, caldura, atractia sau ducem interpretarea inspre creativitate, dragoste, intuitie, intelepciune. In orice caz vorbim despre un grup de virtuti pe care le putem considera unitate de masura a progresului unui om in procesul de initiere. Acest moment de maxima expansiune a luminii, este urmat de un declin gradual pana la solstitiul de iarna, moment in care incepe din nou expansiunea. Natura ne arata din nou ca ciclurile ei sunt cele care dainuie si sustin progresul. Inca din cele mai vechi timpuri omul a reusit sa se alinieze acestor cicluri, prin diferite obiceiuri ce le marcheaza, iar Masoneria incapsuleaza inavaturile veacurilor punand la rang de cinste aceste fenomene. Pentru noi ramane doar sa le intelegem si le transmitem mai departe.

De asemenea aceasta ceremonie marcheaza **inchiderea celui de al 12-lea an de activitate MLSAR - UMSOI**. Alături de noi sunt doi Mari Maestri din trecut care au condus sub titulatura UMSOI (M:.M:. fondator – P:.R:.F:. Panaite Ion, care, prin deciziile sale inspirate sau mai puțin inspirate a fost un deschizător de drumuri și a avut un rol esential in formarea si dezvoltarea noastra; M:.M:. din trecut Bobocea Laurențiu – sub mandatul căruia ne-am schimbat titulatura pe care o purtăm cu mândrie și astăzi) si un Mare Maestru din trecut sub denumirea de MLSAR, Sorin Cojan, în mandatul căruia am semnat tratate de recunoaștere și amiciție cu mai multe Obediențe din Europa și nu numai și am devenit vizibili pe harta masoneriei mondiale. Imi doresc sa avem multi ani in continuare si sa intelegem ca aici nu e vorba de un om, de o persoana sau de un triumphi sacru, este vorba de o institutie, un crez care trebuie sa dăinuie! A mai trecut un an in care am atins, ca institutie, traseul pe care ni l-am propus. Actele de caritate, proiectele culturale precum si provocarea gandirii libere a societatii, a tinerilor, care au fost puncte bifate in activitatea noastra in acest an. Ne dorim cat mai multe reusite pe aceste paliere si vreau sa felicit lojile care lucrează și în vacanță. Sper sa ne creem ținte mari in continuare, sper ca de fiecare data cand greșim să ne asumăm, când ni se greșește sa iertăm, să ne sprijinim unii pe ceilalți și să învățăm unul de la celălalt!

Doresc sa aduc mulțumiri Fratilor din loja Kos Karoly din Sf Gheorghe pentru ajutorul și implicarea oferită Marii Loji. Acest eveniment se datoreaza in mare implicarii lor. Cand au venit cu propunerea de a organiza Inchiderea Anului Masonic mi-am dat seama caisi doresc o apropiere mai mare decat au aratat-o pana in

prezent. Ma asteptam sa avem un simplu ritual si o agapa festiva, iar pe urma sa ne dam mana si sa ne despartim, dar cand am primit programul artistic propus si locatia de desfasurare al evenimentului pot spune ca am ramas profund surprins si profund impresionat. Acesta este un exemplu implicare si dorinta de apropiere de restul lojilor si de toti fratii. Mulțumiri, de asemenea, tuturor celor care au contribuit cu logistica, celor care s-au implicat pe partea de media (editare foto si video, site-ul mlsar.ro), retele de socializare (facebook si twitter), etc.

Sa ne vedem cu bine la deschiderea anului masonic intr-un numar la fel de mare, eveniment care va avea loc la Orientul Cluj Napoca.

După cum știți, in minutele ce urmează vom participa la un Bal, o agapa superbă, unde vom socializa si vom dezbate multe lucruri care ne intereseaza. Vreau sa va rog sa achitați taxa meniului la intrare in restaurantul Panorama, acolo fratele Trezorier va va aștepta!

Multumesc inca odata pentru tot! Împreună suntem puternici, împreună putem sa schimbam lumea, dragilor! Impreuna putem sa construim tot ceea ce ne propunem. Noi vorbim despre generatii, valori, societate. Pentru asta este nevoie de dorinta si de aportul fiecaruia.

Marele Arhitect sa ne ajute! Am zis!

Mare Maestru,
Vrânceanu Silviu

